

JOSIP JERAS:

Deklice iz preteklosti.

(Dalje.)

aj pomeni ta prizor?« je vprašal vidno razburjen Mikerinosa.

»To pomeni, menim,« odgovori otrok, »da bog Amon kaznuje tatove in sladkosnedeže; tako nas učijo. Resnično pa se je to pripetilo včeraj onemu sužnju, ki mu je naš oče ukazal vpricho nas izročiti vam sadje, med tem ko je on na lovu

v puščavi.«

Ramzes je za trenutek ves zamišljen utihnil, potem je mirno izpregovoril: »Moji otroci, Amon je resnično pravičen bog, ki kaznuje hudobneže; zdaj grem v njegovo svetišče. Vaša igra mi je ugajala. Mikerinos, Ameres in Sahuri so me očarali s svojo razumnostjo. Preden se vrnete v vilo otrok, želim, da vas Knutomtup pogosti z medenimi kolači, s sladkim sokom in posladkorjenim sadjem. Pojdite...«

Obrnivši se proti priljubljenemu pritlikavcu, je še dodal: »Dobil boš zlato ogrlico in še kaj boljšega!«

Ko so bili Nakitijevi sinovi odšli srečni in zadovoljni zaradi doseženega uspeha pri igri, so se še posebno veselili slaščic, ki jim jih je bil obljubil Ramzes.

Kralj in kraljica sta objela Kamaito in oče ji je govoril: »Naš dragi otrok, ki te imamo radi bolj kot vse drugo na svetu, ti veš za veliko skrivnost... S svojo duhovitostjo si uganila zločin v nedolžni igri in mi s tem pripomogla, da bom sodnik, ne da bi koga obtožila. Kmalu boš zvedela, da je krivec kaznovan... in mi ti zaupamo, da ne boš o tem nikomur govorila...«

»Jaz vas imam rada,« je odgovorila deklica preprosto.

Zdaj je ura štiri... Faraon in kraljica odideta v Amonovo svetišče, kjer bodeta žrtvovala bika. Veličasten izprevod se začne pomi-kati: Za vozom kralja in kraljice stopa številno spremstvo princev, dostojanstvenikov, zastavonoscev, nosilcev pahljač, vojakov, oboroženih s sulicami, sekirami in ščiti...

Na strehi hiše kraljevih otrok stoji Kamaita in gleda povorko. Ko jo Ramzes in Nofritari opazita, se ji ljubeznivo nasmehneti. Ona pa še dolgo gleda za povorko, ki se končno izgubi v zlatih žarkih zahajajočega solnca.

(Dalje prihodnjič.)

